

Dagmar Pecková umí hříšnice dokonale. Právě teď jí vychází ojedinělé album nazvané právě Hříšnice. Pecková na něm září v rolích dávných žen, které byly z nejrůznějších důvodů dohnány k hříchům, a každá se s nimi vyrovnávala po svém. Známa mezzosopranistka jde doslova na dřeň jejich pocitům, prožitkům a duševním zákoutím. Občas jí v tom pomůžou pěvečtí kolegové Peter Mikuláš a Ivana Veberová a ve všech skladbách pak Slovenská filharmonie s dirigentem Aleksandrem Markovićem. Výsledkem je album, jaké tu ještě nebylo. Což ale právě u Dagmar Peckové nepřekvapí. Tahle diva často přichází s projekty, které nečekáme, ale naprosto nás pohltnou. Stejně je to i s Hříšnicemi.

DAGMAR PECKOVÁ HŘÍŠNICE

Prohlásila jste, že drtivá většina mezzosopranových rolí jsou právě hříšnice! Opravdu to tak je?

Opravdu, i když vlastně nevím, proč. Možná je to barvou hlasu. Je pravda, že existuje i několik podobně dramatických sopranových rolí, ale u mezzosopranu je to příznačnější. Přece jenom má větší možnosti temného vyjádření duševních stavů, vykreslení různých zákoutí lidského vnímání. Mezzosopran je tak pro role hříšnic a dramatické postavy vůbec přímo předurčen. Když se na to podíváme, jedna mezzosopranová postava vedle druhé takové opravdu jsou. Tedy buďto svůdnice nebo vražednice. A tak jsem se do tohoto projektu vrhla po hlavě.

Supraphononline

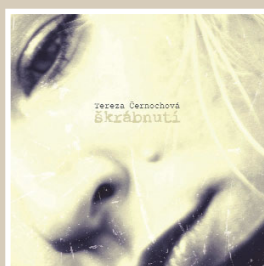
NOVINKY MĚSÍCE

SU 6282-2

SPIRITUÁL KVINTET 55 LET HUDBOU PROPOJENÝ SVĚT

Letošní významné půlkuťaté jubileum Spirituál kvintetu oslavuje albem krabička s bonusy! Kolekce legendárních alb, archivních objevů a zajímavých bonusů.
Vychází 13. 3.

SU 6285-2

TEREZA ČERNOCHOVÁ ŠKRÁBNUTÍ

Po sedmi letech nové album! Tereza sází na harmonii hudební hravosti a pěveckého citu. Mezi autory písní jsou Roman Holý, Lenka Dusilová, Dan Bárta, ale i sama zpěvačka.

SU 6258-2

RANGERS

ZLATÁ KOLEKCE

Bez mála osmdesát skladeb z období 1968 až 1999. Nezapomenutelné folk & country hity romantické i humorné. Rangers vždy sympaticky civilní a melodičtí nyní v nejlepším výběru na třech CD.

► **A s radostí, byť jde většinou o skutečné lidské tragédie...**

Ano, s radostí. Baví mě si tyhle příběhy číst, baví mě poznávat nové věci. Antika a Bible jsou toho plné. Spousta muziky se zabývá právě touto dobou. Tak jsem začala hledat, bádat a vymýšlet – a přišla jsem právě na takovouhle „hříšnou“ dramaturgii desky.

Ať chceme nebo ne, hřišnice nás přitahují. Ty povahy, které se nikomu a ničemu nepodvolí. Je v tom cosi vzrušujícího. Podobě vzrušující je vaše deska...

Doufám. Jenom jedna z těch mých albových hřišnic se od všech těch ostatních trochu liší. Je to, řekla bych, taková „sopránová pozitivní“ role. Jde o Marii Magdalenu, napravenou hřišnici. Jako jediná z celého céděčka vidí východisko v odpuštění, ve křtu a pokračování jakési započaté cesty dál. Všechny ostatní jsou hřišné, vilné, lascivní, vražedkyně manželů nebo dětí. Tam je to drama. Ty jsou potrestány. Jediná, která nedojde potrestání, je Médea.

Asi máte tyhle dramatické role plné emocí ráda!

Ano. Ne každý tohle dostal do vínku. Je to nejenom hlasem, který mi byl dán, ale celou mou bytostí. Nutí mě to zamýšlet se nad těmi postavami, jít za nimi až do morku kostí, sáhnout si až na dno vlastní duše. Ty figury v sobě probudí tak, abych je mohla předávat dál.

Nacházela jste v jednotlivých postavách i něco ze sebe?

No... nikdy jsem to nedotáhla tak daleko, že bych zabila svého manžela sekerou v koupelně nebo že bych v zápalu emocí zabila vlastní děti. I když někdy bych se tomu nedivila! (smích) Ale když si vezmete antickou dobu, všechny ty velké tragédie Sofokla a Euripida, a velké biblické příběhy, a jedna ku jedné je převeďte do dneška, tak to tam všechno je! Žijeme v moderní době, máme všechno, na co si vzpomeneme a mělo by nám být dobře. Přesto lidé často nevidí jiné východisko, než sebevraždu nebo vraždu. Nebo týrání či zneužívání dětí. Z historie jsme se vůbec nepoučili. A vlastně nás to ani moc nezajímá. Když se dneska někoho zeptáte, kdo to byly Klytaiméstra nebo Élektra, kdo to ví?

Takže se vaše album Hřišnice dá tak trochu chápat i jako osvěta?

Tak trochu ano. Chci posluchačům říct, že se člověk může přes duši, a třeba přes odpuštění, posunout dál. Já sama jsem na jevišti čtyřiatřicet let. Za tu dobu jsem si prošla leccíms, byla jsem ve stresu, dostávala jsem se do situací, kdy jsem si myslela, že už to dál nejde. Nebo že prostě už dál nechci. Ale najednou jsem potkala člověka, který mi ohromně pomohl. Pomohl mi očistit si duši od všech těch nánosů, o kterých jsem mluvila. Album – a následné koncerty – jsou koncipovány do podoby hříchu, odpuštění a žití pro dobro. Chtěla jsem tím lidem ukázat, že zdánlivě bezvýchodná situace nemusí být bezvýchodná. Že ze spousty těžkých životních situací se přes pozitivní myšlení, odpuštění a vyčištění duše dá dostat.

Tím člověkem, kterého jste zmínila, myslíte profesora Williama Diddena?

Ano. Pan profesor mě potkal právě v takové zdánlivě bezvýchodné situaci, kdy jsem chtěla přestat zpívat. Byla jsem natolik vyčerpaná a poznamenaná zdejší kulturní obcí, že jsem se v těchto sférách už dál nechtěla pohybovat. Měla jsem pocit, že už nemám co předat a ani už nechci nic předávat. Už to prostě nešlo dál. A pan profesor mi řekl: ještě než s tím praštíte, zkusíme něco udělat. Očistil mi duši. Dal mi různou literaturu, osvětlil mi víru v sebe a v Boha. A naučil mě dotknout se přes meditaci vlastní duše. To, co ve mně bylo hluboko zakopáno, tedy vášeň k muzice a touhu předávat její sdělení posluchačům, ze mě zase dostal ven. Pochopila jsem, že když je člověk na dně, nemusí ještě být všemu konec. Právě on byl jedním z těch, díky kterým mohl vzniknout i projekt Hřišnice.

Foto © 2015 Petr Kurečka

Foto © 2015 Petr Kurečka

Určitě bylo zajímavé sledovat, jak se různí skladatelé s těmi dramatickými a tragickými příběhy vypořádali...

To tedy jo. Zajímalo mě, jakými způsoby ty složité a osudové pochody odehrávající se v hlavách jednotlivých postav zpracovali. Nejvíce mě samozřejmě zajímal Strauss. V Salome a v Élektře, v jeho prvních dvou operách, se tyhle věci objevují zřetelněji, než v jeho pozdních operních opusech. Salome a Élektra jsou antické, biblické hrdinky, tam je tedy zpracování jejich psychična nabíledni a Strauss se s tím popasoval nádherně. Vidíte to třeba i v barvení orchestru. Doslova cítíte, jak se Klytaiméstra trápí. Jak jí to všechno ždíme, jak jí to rozdírá duši a celé nitro, jak nevidí východisko. Má pocit, že když denně někoho nezabije, minimálně nějaké zvíře, nedojde klidu. A ve finále skutečně její duše klid nenajde. I proto, že se snaží smýt krev krví. Na druhé stra-

SU 4181-2

ně ale její hříchy mají své důvody. A podobně zajímavé, dramatické a náročné na umělecké uchopení jsou i ostatní postavy. Každá mince má vždycky dvě strany. Ohromně mě bavilo všechny tyhle záležitosti objevovat. Pronikat do nich. Dát je pak do hlasu a nějakým způsobem vyjádřit. I když jsem k tomu neměla ani masku, ani kostým, ani jeviště.

Na albu zpíváte v několika jazycích; mluvíte jimi?

Některými ano, i když ne všemi plynule. Latinsky jenom zpívám, hlavně oratoria. Latina je zajímavá řeč a zpívá se na ni dobře. Ve francouzštině zpívám běžně, ale mluvím spíše pasivně. Musím ale říct, že jsem ve Francii nějaký ten čas strávila a jazyku jsem se tu věnovala velice poctivě. Snad se to do mého podání francouzsky napsaných postav promítlo. No a němčina je dneska už skoro moje mateřština. A protože tenhle jazyk i se všemi jeho nuancemi tak dobře znám, jsem velmi dobře schopná vystihnout různé polohy a duševní pochody žen napsaných v němčině. V tomhle případě tedy Kundry a Klytaiméstry.

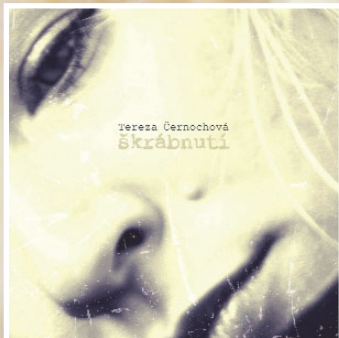
Jaká byla nahrávací spolupráce se Slovenskou filharmonií?

Naprosto perfektní. Slovenskou filharmonii jsem znala z doby, kdy jsem s ní vystupovala v Bratislavě při otevření zrekonstruované Ruduty. Přišla jsem na zkoušku a byla to úplně jiná zkušenost, než jsem měla tehdy v Praze. Na Slovensku mě měli rádi a k tomu se předvedli jako prvotřídní muzikanti. Hráli nádherně a současně pokorně k prováděným skladbám. Byl to pro mě velký zážitek. No, a když přišla myšlenka na tuhle desku, oslovila jsem Slovenskou filharmonii. Po určitých peripetiích s dirigentkou, která to nakonec vzdala, se k věci dostal Aleksandar Marković. Musím říct, že jsem byla tímhle dirigentem doslova nadšená! Znal literaturu a byl připraven na pět set procent. A ohromně tu muziku cítil.

Takže nepřekvapí, že na desce jsou i dvě čisté orchestrálky!

Je tam Bacchanale ze Samsona a Dalily od Camilla Saint-Saënsa a Tanec sedmi závojų z opery Salome Richarda Strausse. Slovenská filharmonie to samozřejmě hraje úžasně. Jsou to ty chvíle na desce, kdy už není potřeba slov – a jenom se před vámi valí ta obrovská muzika. Vy pak jenom slyšíte to tělesno, ten chřtík, ty orgie... Jsou to dva body, které album posouvají ještě kamsi dál.

Po sedmi letech od vydání debutového alba *Small Monstrosities* přichází Tereza Černochová s novinkou, která ji představí jako zpěvačku ryze osobitého stylu, ale také jako spoluautorku písní, jež několik let zrály a vyvíjely se. Album *Škrábnutí* vznikalo v produkci Romana Holého a svými texty přispěli i Lenka Dusilová, Alena Rytířová či Dan Bárta. Album vychází 13. března 2015 a zpěvačka ho pokřtí v rámci koncertů v brněnském Metro music baru a v pražské La Fabrice.

SU 6285-2

TRPĚLIVĚ HLEDÁM SVŮJ STYL, ŘÍKÁ **TEREZA ČERNOCHOVÁ** A VYDÁVÁ NOVÉ ALBUM ŠKRÁBNUTÍ

Tereza Černochová k procesu vzniku alba poznamenává: „*S Jiřím Hutárkem, kolegou z bývalé kapely, jsme vysedávali v jeho pokojíku na brněnském sídlišti a on mi pouštěl svoji muziku, pak mi dal mikrofon, ať zpívám. Se skepti jsem to pouštěla Romanovi Holému, a on řekl, že je to super, ať na to seženu texty. Já chtěla, aby byly v češtině. Seděla jsem mnoho hodin s textaři, vykládala jim svoje osobní peripetie, myšlenky a pocity. Jindy jsme jen seděli a mlčeli, koukali do papíru, okusovali tužku a já měla pocit, že to nikdy nedáme dohromady. Občas mě něco napadlo, všude jsem nosila papír a tužku a psala si poznámky, pak jim to dala přečíst a začalo to zapadat. Hodně mi to dalo. Potřebuji se rozvíjet víc a víc. Trpělivě hledám svůj styl jak v hudbě, tak v textu, zkrátka nikoho nenapodobuji a jsem přesvědčená, že album *Škrábnutí* mě k tomu posune.*“

Tereza Černochová svoji novinku posílá do světa už jako vyzrálá zpěvačka. V jejím hlase je něha, tajem-

ství a jakási vzrušující temnota, nadhled, ale i muzikantská hravost. Tenhle koktejl zdánlivě nesourodých ingrediencí fantasticky míchá, a to nejen v titulním songu, který si do svého nového filmu Pohádkář vybral, režisér Vladimír Michálek.

Škrábnutí je odkazem na píseň *Škrábnutí, o kterém svět neví*, kterou s textem Zdeňka Borovce před lety jemnocitně nazpíval Karel Černoch. Jeho dcera stejný text, lehce modifikovaný do ženské výpovědi, magicky podává ve skladbě Romana Holého. Ten je jako autor či spoluautor hudby podepsaný pod většinou písní, je producentem desky a hlavním doprovodným muzikantem, programujícím základy, hrajícím na syntezátory, ale i na kytaru nebo bezpražcovou basu, která desce pomáhá dotvořit specifickou melancholickou náladu. Bonbónkem alba je cover skladby *Andělé* osmdesátkové kapely Dr. Max, který do alba zapadá, jako by byl složen právě teď a právě pro Terezu Černochovou.

Černochová se jako spoluautorka podepsala pod tři písně – *Polibky snů* s Milanem Princem, *Všeobíjmák* s Martinou Procházkovou a *Vem si mě* s Romanem Holým. Písníčku *Půl* otextovala Lenka Dusilová se svým bratrem Markem. *Až nastane září* napsala zpěvačka „na tělo“ Alena Rytířová, dcera slavného textaře Zdeňka Rytíře. O další texty se postarali Dan Bárta s Alžbětou Plívovou nebo Vratislav Šlapák.

Nové album Terezy Černochové je rozhodně „škrábnutím“, o kterém by svět měl vědět a které pozornému posluchači zajede pod kůži. Supraphon je vydá v pátek 13. března 2015 na CD i v digitálních servisech. Vydání CD podpoří koncertní série, jež odstartuje 31. března v Brně a v dubnu bude pokračovat v Ostravě, Krnově a Třebíči. Pražský koncert spojený s křtem alba se uskuteční 7. dubna v holešovické La Fabrice.

ŠKRÁBNUTÍ / AKTUÁLNÍ KONCERTY:

31. 3.	Brno, Metro music bar, KŘEST CD / host Lenka Dusilová
02. 4.	Ostrava, klub Hudební bazar
03. 4.	Krnov, Kofola klub
04. 4.	Třebíč, klub Běčko
07. 4.	Praha, La Fabrika, KŘEST CD / host Lenka Dusilová

7. 4. 2015 on-line přenos koncertu a křtu CD na ceskatelevize.cz

Supraphononline

MIROSLAV PALEČEK JE DO JEŽKÁREN BLÁZEN

Stonožka, Šaty dělaj' člověka nebo Život je jen náhoda – i tyhle písně najdeme s dvanácti dalšími na albu příznačně nazvaném Ježkárný. Písníkář Miroslav Paleček na desku nahrál kolekci legendárních šlágrů trojice Jaroslav Ježek – Jiří Voskovec – Jan Werich. Poprvé k nim přišel díky zpěvníkům svého bratra. Psal se rok 1954 a písně Osvobozeného divadla Palečka navždy chytly. Na album jim dal nový kabát: nahrál je po svém, ale s pietou. Tak, jak si zaslouží. Ježkárný tak potěší jak Palečkovy fanoušky, tak příznivce českého folku obecně a určitě i milovníky tvorby slavného Osvobozeného divadla.

Z desky číší ohromná radost a pohoda. Byla radostná i práce na ní?

Velice. Ty písničky mi ostatně dělají radost už několik desítek let. Vlastně od té doby, co je znám. A ještě větší od chvíle, kdy jsem se jich pár naučil a hraju je. A hlavně: splnil jsem si svůj životní sen. O to větší radost mám, když se na tuhle desku podívám.

S myšlenkou na album Ježkárný jste údajně přišel už před patnácti lety. Proč byla cesta k jeho realizaci tak dlouhá?

Všechno chce svůj čas, to za prvé. A za druhé – když mě to tenkrát napadlo, byla to obrovská troufalost. Tehdy jsem uměl pět nebo šest Ježkových písniček a v návalu radosti jsem si řekl: pět písní, to je na album málo, tak je doplním svými písničkami,

které jsem napsal pod Ježkovým vlivem. Za pár dní se samozřejmě ukázalo, že to byl naprosto šílený nápad. Tak jsem ho hned zavrhl.

A přibíral jste další Ježkovy písničky...

Udělal jsem si výběr patnácti písní, které se mi hudebně i textově líbily a které bych zvládl. A pomalu jsem se je začal učit. Nešlo to nijak

rychle. Už svoji první Ježkárnu jsem se učil tři nebo čtyři měsíce. Bylo to v roce 1973. Našel jsem ji ve zpěvníčku, který mi tehdy půjčil Petr Nárožný. Vlastně jsem tenkrát na kytaru ani moc neuměl. Netvrdím, že toho dneska umím hodně, ale v té době jsme hráli úplně jinak. A já jsem tu písničku chtěl zahrát tak, jak ji Ježek napsal, se všemi akordy, ne jenom na dva nebo na tři. Proto mi trvala tak ▶

► dlouho. Mimochodem – Petr mi tehdy těch zpěvníků půjčil víc, a já jsem mu je dodnes nevrátil.

Statistik by asi řekl: patnáct písniček, patnáct let – to znamená jedna písnička za rok!

Vidíte, a skoro to tak je. Ale: kdybych si teď vybral dalších patnáct písniček a chtěl je natočit, už by mi to trvalo kratší dobu.

A bude další patnáctka?

Zatím ji neplánuji. I když už mám seznam dalších sedmnácti Ježkových písní. Jak to ale dopadne, nevím. Myslím si, že to nejlepší už jsem vyzobal. Takže další cédéčko s Ježkárnami asi nebude, možná přidám některé písně na koncerty.

Asi patříte k těm, kteří si myslí, že písničky Voskovce, Wericha a Ježka by si měl člověk zažít. Tedy – než je začne předávat dál.

Jistě, ale to platí o jakýchkoliv písničkách. Potřebují zažít, usadit. A k tomuhle našemu trojlístku – pánové Voskovec, Werich a Ježek pro mě byli prvními českými písničkáři. A jelikož byli i autory těch písní, dokázali je nejlíp prodat. Cítili muziku i text. Ty texty jsou přitom o něčem, jsou nadčasové, roztomilé, mají pointu. Hudba je skvělá, překvapivá, barvitá, harmonicky i melodicky nádherná. Asi si ti chlapci dobře rozuměli. A je to na tom vidět.

Ty písničky vypadají celkem jednoduše, jsou hravé a nápadité. Ale asi jednoduché nejsou.

Ne, to nejsou. Člověk se je musí naučit a interpretovat tak, aby to jednoduše vypadalo. Víte, ona spousta věcí od sportu po umění vypadá jednoduše, ale je za tím spousta driny, píle, tréninku, cvičení. U písniček to je tak, že si je muzikant musí obehřát, musí správně artikulovat, musí vědět, o čem zpívá. Občasné chyby v intonaci mu posluchači prominou, ale faleš nikdy. Oni taky Voskovec s Werichem nebyli žádní velcí zpěváci, na druhé straně to ale nebyl žádný herecký zpěv. Takový je často k neposlouchání. U nich to ale bylo všechno dokonale.

Jejich písničky se vyznačují úžasnou symbiózou textů s hudbou. Jako kdyby se písnička narodila v jeden okamžik už hotová se vším všudy.

To mě taky napadlo a zkoumal jsem, jak pánové ty písně tvořili. Překvapilo mě, že napřed vznikala Ježkova hudba a na její bohatou a košatou melodii navrhovali Voskovec s Werichem svoje slova. Oni píšou, že to býval velký boj. Že v Osvobozeném divadle byla jedna hlava tvrdší, než hlavy Voskovce a Wericha dohromady, a to byla hlava Jaroslava Ježka. Prý nedala pokoj, dokud všechno naprosto přesně nesesedělo.

A na to prý měli i dohodu...

...ano, že pokud se třeba jen jednomu z nich něco nelíbilo, třeba obrat, verš nebo cokoliv jiného, v písní to být nemohlo. Na všem se museli shodnout.

Už jste zmínil, že ty jejich písničky jsou dodnes živé, stále aktuální. Jako kdyby je psali dneska.

To se mi právě líbí. Zvláště Civilizace, ta je pro mě velice nadčasová. Když ji hraju na koncertech, mladí lidé žasnou, že je osmdesát let stará. A když nějakou „ježkárnou“ slyší posluchači, byť starší, po delší době, postupně se jim v mysli zjevují jednotlivé bloky textu i melodie. Pomalu si je navlékají na nit jako korálky. No a pak písničku dáme společně dohromady. Je to důkaz toho, jak hluboko pod kůži písně Ježka, Voskovce a Wericha máme.

Podle jakého klíče vznikl konečný výběr písní na album Ježkárný?

Písničky mě musely zaujmout jak textově, tak hudebně. Nechtěl jsem tam mít příliš vymezené kousky jako třeba Hej rup, Píseň o Golemovi nebo Babička Mary. Ty dvě posledně jmenované třeba už jdou trochu do trampského stylu, to není příliš můj šálek čaje. I když jejich texty jsou samozřejmě vynikající. Naopak mě oslovují bluesovky typu Tmavomodrý svět, Klobouk ve křoví, Život je jen náhoda, Svět naruby nebo Svítá. Takhle můj výběr vznikl. A vyhrál jsem si i s pořadím písní na desce. Nejdřív jsem je měl srovnané podle abecedy, ale nějak mi to nehrálo, sešly se třeba tři bluesové, pomalé skladby za sebou. Tudíž jsme pořadí změnili. Ale Civilizace jako první a Život je jen náhoda jako poslední – ty zůstaly a sedí to.

Mám pocit, že – byť po svém – zpracováváte písničky trojice Ježek – Voskovec – Werich s velkou úctou. Často třeba zachovávejte dlouhé předehry.

U bluesovek jsem většinou zvolil jinou předehru, než měl Ježek. Písním jsem samozřejmě chtěl zachovat jejich pel a svěžest, ale snažil jsem se je přizpůsobit dnešní době a zahrát je v současnější písničkářské podobě. To se týká i frázování: nemů-

žu frázovat tak, jak se frázovalo před osmdesáti lety nebo jak frázuje sbor. Udělal jsem tedy nějaké úpravy, ale vždycky citlivě. U jediné písně – a tou je Nebe na zemi – jsem zvolil tehdy běžný postup. Tenkrát nastoupil orchestr, přehrála se celá píseň s tím, že jednotlivé nástrojové sekce postupně vstávaly na sóla; pak přišli zpěvák nebo zpěvák, zazpívali svůj part, uklonili se, odešli, a kapela píseň dohrála. U Nebe na zemi jsem i na desce ctil tenhle způsob. Nejdřív přehrajeme píseň s kytarami a kytarovým melodickým sólem, pak teprve písničku zazpívám.

Ale tahle písnička má i radioverzi!

Ta původní předehra trvá déle než minutu a já jsem se někde dočetl, že když zpěvák nenastoupí do deseti vteřin, píseň nemá šanci na vysílání. Tak jsme v Nebi na zemi předehru zkrátali a píseň nabídl rádím. Teď jsem zvědav, jestli ji bude nějaké rádio hrát.

Musím přiznat, že mně se ta původní verze s delší předehrou líbí. Líp evokuje atmosféru doby vzniku té písničky...

To jsem rád. Obecně jsem chtěl, aby deska byla co nejpestřejší, vždyť tam hraje minimum nástrojů a sem tam zazní nějaký dvojhlas. Proto jsem třeba zpracoval jinak i Stonožku. Šlo mi o to, aby album bylo barevné, a přitom působilo celistvě.

Z toho vám zřejmě vylplynuli i hosté, které jste k nahrávání přizval.

Desku jsme nahráli v pěti. Moje maličkost, Pavel Fořt, se kterým spolupracuju už ohromně dlouho, dále jeho syn Karel, Štěpán Kojan, který poskytl i studio, a Petr Dopita. Pavel Fořt hrál na akustickou kytaru, elektrickou kytaru i baskytaru, Karel na bezpražcovou kytaru a akustickou baskytaru, Štěpán na akordeon a Petr

SU 6286-2

na pilu. Její zvuk se ke kytarám opravdu skvěle hodí. A několikrát tam troubím na hubu já. Mimochodem – kdysi jsem hrál na opravdovou trubku, ale po čase mi odešel nátlak. Naučil jsem se ale tenhle nástroj imitovat v koutku pusy.

Většina písniček Ježka, Voskovce a Wericha vznikala pro jejich divadelní hry. Asi je dobře znáte.

Byl jsem dokonce takový blázen a fanda, že jsem si v divadelní agentuře DILIA před víc jak třiceti lety sehnal scénáře všech jejich her, které byly k mání. Chtěl jsem s nimi něco podnikat, ale dodnes jsem je samozřejmě všechny ani nepřečetl. Jediná hra, kterou jsem viděl na vlastní oči a na vlastní uši slyšel její písně a forbíny, je Těžká Barbora. To už ale v Divadle ABC s Werichem vystupoval Miroslav Horníček. Ze samotné hry si dneska nepamatuju nic, dokonce si ale vybavuju forbíny. Tehdy jsem si uvědomil, jak velkou moc herec nad plným hledištěm má a jak lehce se toho dá zneužít. To se ale v Abičku samozřejmě nedělo. Tam to bylo všechno skvělé a korektní. A lidi se mohli smíchy umlátit. Dodnes na to rád vzpomínám.

Foto album Miroslava Palečka

PLATINOVÝ ONDŘEJ BRZOBOHATÝ V ÚVODU JARNÍHO TURNÉ PŘEVZAL PLATINOVOU DESKU

Ondřejovo autorské album *Identity* se od loňského května dlouhodobě drželo vysoko v žebříčku nejprodávanějších tuzemských hudebních titulů, oblíbený muzikant a herec proto 2. 3. v Divadle Radka Brzobohatého převzal Platinovou desku Supraphonu. *Identity* patří k vůbec nejúspěšnějším albovým debutům posledních let!

Identity Tour 2015 od února do dubna navštíví 16 míst v České republice, vstupenky rychle mizí z předprodejů, některé koncerty jsou již nyní vyprodány. Ondřej Brzobohatý se v doprovodu kapely složené z výtečných muzikantů opět představí nejen jako skvělý zpěvák a klavírista, ale také coby pohotový a vtipný průvodce večerem. Na programu jsou hity z čerstvě platinového alba *Identity*, skladby staršího data i aktuální novinky.

Ondřej zareagoval na značný zájem o svou písňovou tvorbu a koncem března vydá výpravně provedený zpěvník s notami a texty ke všem songům alba *Identity*, kde navíc díky bohaté fotografické příloze bude zmapováno celé období od vzniku alba, přes koncertní turné až po aktuální předání platinové desky.

IDENTITY TOUR 2015:

- 03. 3. – Jablonec nad Nisou
- 05. 3. – Vyškov
- 09. 3. – Nový Jičín
- 16. 3. – Hlinsko
- 18. 3. – Olomouc
- 23. 3. – Ústí nad Orlicí
- 24. 3. – Klatovy
- 30. 3. – Třebíč
- 31. 3. – Uherské Hradiště
- 10. 4. – Prachatice
- 13. 4. – Sokolov
- 14. 4. – Kaplice
- 18. 4. – Pardubice
- 20. 4. – Kutná Hora
- 22. 4. – České Budějovice
- 23. 4. – Mariánské Lázně

Vstupenky na IDENTITY TOUR 2015 jsou v předprodeji u místních pořadatelů a v klasických předprodejích – informace na www.ondrejbrzobohaty.cz.

Supraphonline

SPIRITUÁL KVINTET 55 LET JUBILEJNÍ KOMPLET 10 CD + 1 DVD

Letošní významné půlkulaté jubileum Spirituál Kvintetu oslavuje albová krabička s bonusy! Ve spolupráci s Jiřím Tichotou vznikla sestava prvních osmi řadových alb, bonusového CD se singlovými a raritními nahrávkami, sady úplně nových písní z podzimu roku 2014 a reedice retrospektivního DVD. Od samého počátku se tato nejstarší československá folková kapela inspirovala z velké části lidovou hudbou nejrůznějšího původu, stáří, podoby i zpracování.

Zvukově ošetřené záznamy přinášejí komplet písní z alb let 1973 až 1992, tedy od **Písníček z roku raz dva po Rajskou zahradu**. Využití původních obalů připomíná dobu vzniku, ale poslech nahrávek dokazuje, že rozhodně nestárnou. Po černošských spirituálech se kapela úspěšně popasovala s desítkami lidových, renesančních i obrozeneckých předloh, aniž by ztratila jedinečnost.

Také proto zcela platí podtitul **Hudbou propojený svět**.

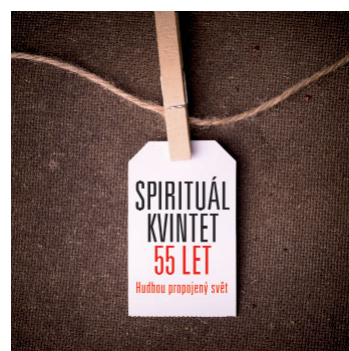
Vyznáváme, že Spirituál kvintet nikdy neusiloval o „věrné“ kopírování cizích či domácích předloh – i když naše první publikum nemělo dlouho možnost slyšet tak nepřeberné množství originálních nahrávek jako publikum dnešní, pro které prostá imitace už nemá smysl vůbec. Napodobování způsobu zpěvu, nebo

dokonce vnějších rekvizit jako oblákání, účesů, mikrofonů atd., nám vždy připadalo dětinské a směšné jako soutěže namaskovaných „Elvisů“. Nečernili jsme se jako kdysi běloši v minstrel show, hledali jsme vlastní pojetí, vyhovující našim záměrům i naturelu konkrétního obsazení, říká Jiří Tichota.

Bonusové disky nabízejí téměř dvacítku historických záznamů (CD **První krůčky**) i to nejlepší ze singlů a koncertů (**Co na albech nenajdete**), a také zcela čerstvé písničky aktuální sestavy.

Znovu vydané DVD bylo pořízeno před deseti lety – ke čtyřicátému pátému výročí Spirituál Kvintetu a jeho poslání atraktivního audiovizuálního přehledu je stále aktuální i dnes.

Video obsahuje více než tříhodinový výběr z televizních záznamů různých živých koncertů, stříhových pořadů, klipů, vystoupení v pohnutých dnech listopadu '89, vyprávění aj., dochovaných v archivu České televize. V hlavním menu DVD najdete např. koncerty v kostelích, medailonky k 10, 20, 30 letům, nejstarší videonahrávky vystoupení původního kvarteta z 60. let atd. Bonus zde představuje Fotogalerie, jakási historie skupiny ve fotografiích, kterou lze

SU 6282-2

prohlédnout v počítačích nebo přehrávačích ovládajících formát JPG.

Mimofádný je také výpravný booklet, na 28 stranách plný komentářů, vysvětlení, vzpomínek, zajímavých statistik a fotografií. Shromáždil, sepsal a glosami vše doprovodil doktor Jiří Tichota v jakési kronice Spirituál kvintetu, posunující omlazenou kapelu dál na cestě k těm nejpěknějším songům pro potěšitelně neubývajících diváky a posluchače.

Supraphononline

NAHRÁVKY TRIA ŠIMEK & SOBOTA & NÁROŽNÝ VYCHÁZÍ U PŘÍLEŽITOSTI NEDOŽITÝCH PĚTASEDMDESÁTIN MILOSLAVA ŠIMKA

Supraphononline

Nejlepší léta komického tria v nahrávkách zcela neznámých, nově objevených i těch, které publikum už léta miluje. Supraphon vydává komplet deseti CD mapujících tvorbu Miloslava Šimka, Ludka Soboty a Petra Nárožného z let 1971 až 1977. Vydavatelství tím navazuje na velice úspěšný titul ŠIMEK & GROSSMANN/ KOMPLET 1966 – 1971, který vyšel před časem na sedmnácti CD. Nový komplet vychází u příležitosti nedožitých pětasedmdesátin Miloslava Šimka.

Nový komplet deseti CD s názvem **Šimek & Sobotka & Nárožný (komplet 1971–1977)** začíná záznamem představení *Návštěvní den V*, připravovaném ještě za života Jiřího Grossmanna. Oba jeho tvůrci předpokládali, že se Jiří Grossmann vrátí z nemocnice zdravý a bude na jevišti pokračovat ve vtipných dialogích s partnerem Miloslavem Šimkem. Nestalo se tak, Jiří Grossmann zemřel a zdrcený Miloslav Šimek uvažoval o tom, že skončí s divadlem a vrátí se ke své původní profesi učitele. Režisér Ján Roháč jej však přemluvil k pokračování na prknech Semaforu. Brzy na to objevil Šimek skvělého improvizátora Ludka Sobotu, tehdy ještě člena souboru libereckého Naivního divadla a jeho Studia Ypsilon. Jako hlavní hvězda Studia Ypsilon přešel Luděk Sobot do Šimkovy týmu, kde rozvíjel princip improvizovaných monologů, nyní v dialogu se stejně naladěným kolegou. Poučujícího pedagoga Šimka a rozržitého Sobotu, chrlícího geniální improvizované asociace, doplnil zápětí třetí komik, cholerický

ky „nasírač“ Petr Nárožný v roli inspicenta, jemuž se představení soustavně rozpadá. Vznikla tak humorná trojice, jež si okamžitě získala publikum Semaforu a v cestě, započaté za dvojice Š & G, se mohlo sice trochu jinak, ale stejně vtipně pokračovat.

KOMPLET DESETI CD OBSAHUJE I NEZNÁMÉ NAHRÁVKY

Nejlepší společná léta tohoto humoristického tria jsou zachycena na záznamech jednotlivých představení archivu divadla Semafor, vydavatelství Supraphon, České televize a i neznámé objevy ze soukromých sbírek. Řadu výstupů dosud mohli slyšet pouze původní návštěvníci divadla Semafor, jde tedy opět o mimořádnou událost, zachování jedinečných okamžiků komiků zdaleka pokračujících v intencích dua Š+G. Velkou roli v úspěchu této nové semaforické party sehrál i režisér Ján Roháč a zpěváci, například Pavel Bobek, Jana Robbová či Zuza Burianová.

Producentka Supraphonu Naďa Dvorská poznamenává: „Pamatuji si osobnost Ludka Soboty ještě z konce 60. let právě ze Studia Ypsilon, kde zářil mezi svými hereckými kolegy, kteří všichni pracovali na tvořivém principu improvizace. Zajímavý byl pak přenos tohoto inspirovaného herectví do zcela nového týmu spolupracovníků, kde se tato Sobotova metoda sešla se Šimkovou brilantní schopností okamžité vtipné reakce na nečekané otázky z publika, což bylo časté a nesmírně úspěšné číslo této dvojice umělců.“

ARCHIV NENÍ VYČERPÁN

Komplet 10CD **Šimek & Sobotka & Nárožný (1971–1977)** uzavírají nahrávky z roku 1977. Nahrávek se však dochovalo více. Producentka Naďa Dvorská k tomu dodává: „Rádi bychom mapování jejich tvorby dokončili a v příštím roce ještě vydali pokračování. Chceme, aby zůstalo zachováno to vše dobré, co vzniklo na jevišti divadla, tolik oblíbeného svým publikem. Ráda bych také poděkovala

la celému týmu spolupracovníků, kteří komplet iniciovali, vytvořili jeho koncepci a několik let se mu intenzivně věnovali. Jsou to sběratelé a znalci Jan Richter, Lukáš Sýkora, Jan Müller, Oldřich Zámotný a Jakub Kamberšský. Spolu s nimi pak obrovská řada dalších poradců a fandů, i pracovníků dokumentace Supraphonu, kteří použili svůj um a znalosti k úspěchu našeho projektu.“

SU 6401-2

KAPELU **RANGERS** UCTÍ ZLATÁ KOLEKCE

Výpravné trojalbum servíruje hit za hitem

Na domácí scéně je asi jen málo kapel, které se do duší a uší příznivců folku a country zapsaly tak výraznou měrou jako Rangers či chcete-li Plavci. Kapela, která v tomto období slaví padesát let na scéně, si za svou kariéru prošla nejednou personální

rošádou a musela čelit tragickým ranám osudu, to hlavní, tedy silné písně však přetrvávají stále. Aktuálně to potvrzuje i Zlatá kolekce Rangers, jež vychází 27. 3. u Supraphonu a na níž se vměstnalo bez jedné hned osmdesát skladeb.

Trojalbum, které sestavil blízký spolupracovník Rangers Mírek Černý, pokrývá období let 1968 až 1999 a nabízí tak to nejlepší z té nejklasičtější éry a obsazení kapely. V mnoha ohledech tak tuto kolekci můžeme označit jako výběr typu „hit za hitem“.

Jak jinak nazvat vstupní sestavu songů Pole s bavlnou, Zvedněte kotvy nebo Ta zem je tvá zem, následnou Neplač malá, Balíček karet a Smutný psaní s pokračováním Modrý měsíc, Nos pro trable, Vína vína či Vysočina, Poutník s kytarou nebo Inženýrská. Pozadu ale nezůstávají ani novější písně z let devadesátých, které najdeme na posledním disku a jež dokazují, že i přes příval zahraniční hudby a změny v sestavě se Rangers dokázali udržet ve všech ohledech stále na špičce.

Svůj díl na tom mají instrumentální schopnosti jednotlivých členů, perfektní práce s vícehlasnými vokály i jasná rozpoznatelnost, když dojde na sólový zpěv. Stejně jako to, jak sympaticky civilní a příjemně melodičtí Rangers jsou. Umí být vtipní, romantičtí i vážní a v neposlední řadě také za každých okolností svoji. A přesně taková je i jejich Zlatá kolekce.

Více než výmluvně to ostatně shrnuje i sám kompilátor Mírek Černý:

„Když si chceš odpočinout, pouštím si desky. Vyberu všechny s Rangers, otevřu Coca-colu, natáhnu se do křesla a poslouchám. Poslouchám, broukám si s partou, která tu není a přece je, a obdivuji její kumšt. Vřele doporučuji. Zkuste to taky. A pokud Vám kola nechutná, vyberte si cokoli podle chuti. Protože tím, co Vás skutečně osvěží, je muzika značky THE RANGERS.“

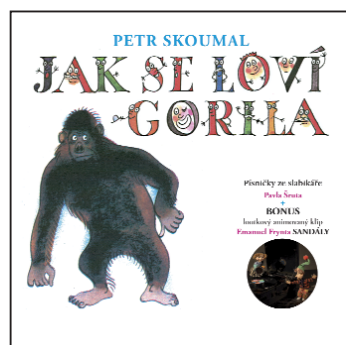

SU 6258-2

JAK SE LOVÍ GORILA?

Když v roce 1993 napsal Pavel Šrut Český slabikář pro 1. třídy ZŠ nejspíš očekával, že jeho prvními čtenáři budou prvňáčci a jejich učitelky. Místo toho si však slabikář přečetl jako první skladatel Petr Skoumal a začali se dít věci. Kniha Skoumala zaujala natolik, že Šrutovi básničky zhudebnil a na jejich základě vzniklo dnes již legendární album Jak se loví gorila (s podtitulem Písničky ze slabikáře Pavla Šruta), které svou poetikou, vtipem a lehkostí už přes dvacet let baví nejen děti školou povinné.

SU 6284-2

Nyní, jedenadvacet let po prvním vydání a necelý půlrok po Skoumalově smrti, vychází album v reedici s bonusem v podobě klipu k písni Sandály. Stejně jako Český slabikář i album Jak se loví gorila je opatřeno milými ilustracemi Zdeny Krejčové. Ty doprovázejí texty šestadvacitky písní (a jedné bonusové), z nichž mnohé již zlidověly.

Vizuální styl alba pak skvěle doplňuje zmíněný animovaný klip k bonusové písni Emanuela Frynty Sandály (podívejte se zde: <http://y2u.be/t3nNo-VJXQrQ>). Jeho autorka, výtvarnice a režisérka Šárka Váchová se při tvorbě

nechala inspirovat hravostí hudby a textu v půvabně humorném příběhu, který jako bonus činí z tohoto již legendárního souboru písniček skutečný skvost.

Album, na němž kromě Skoumala zpívají také Zuzana Hanzlová, Hana Horká, Luděk Čtvrtlík, Lubor Šonka, Adéla Bubníková, Ilona Svobodová a C&K Vocal, bezesporu patří mezi to nej z tuzemské písničkové tvorby pro děti společně s dalšími nezapomenutelnými Skoumalovými počiny jako Kdyby prase mělo křídla (1991), Když jde malý bobr spát (2003) či Kampak běžíš, ježku (2008).

Jak ale podotýkají Šrut se Skoumallem v úvodu, jak se loví gorila vám tak úplně neporadí: „To se z našich písniček a básniček nedozvíte. To spíš, jak se loví písmenka a noty, aby z nich byl malý příběh nebo veselo. Nebo obojí... Jsou prostě tu a jsou tu pro vás. Pro vás ve škole, po škole i pro ty, co už jsou dávno za školou.“

Supraphonline

HOME

HLASOVÁNÍ PRO AUDIOKNIHU

AUDIOKNIHA ROKU

KONTAKT

AUDIOKNIHA ROKU 2014

Generální partner

KOSMAS

INTERNETOVÉ KNIHKUPECTVÍ

Kategorie

- Nejlepší zvuk
- Nejlepší interpret
- Nejlepší audiokniha pro děti
- Nejlepší audiokniha – četba
- Nejlepší audiokniha – dramatizace

ANKETA BYLA SPUŠTĚNA: HLASUJTE A VYHRAJTE!

Projekt Audiokniha roku vznikl z iniciativy Asociace vydavatelů audioknih (AVA) s cílem informovat o nových českých audioknihách, publikovat jejich recenze, oceňovat jejich tvůrce a vydavatele a zasloužit se o propagaci audioknih obecně. Letos je generálním partnerem internetové knihkupectví Kosmas; partnery jsou: Audioteka.cz, Lisovna Fermata, Naposlech.cz, Audiolibrix a také Týdeník Rozhlas.

O speciální ceně posluchačů rozhodnou návštěvníci portálu: www.audiokniharoku.cz, kde již druhým rokem mají možnost hlasovat. Všichni příznivci audioknih mohou podpořit svým hlasem vybrané dílo a navíc se účastnit i soutěže o hodnotný dárek. Stačí se tedy pro některou z audioknih rozhodnout a mít štěstí.

Hlasující z produkce vydavatelství Supraphon naleznou v anketě tyto tituly:

SU 6194-2

ZDENĚK SVĚRÁK
PO STRNIŠTI BOS

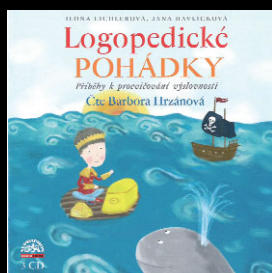
SU 6165-2

MICHAL VIEWEGH
MŮJ ŽIVOT PO ŽIVOTĚ

SU 6196-2

PETRA NEOMILLNEROVÁ
AMÉLIE A TMA

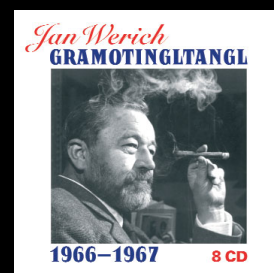
SU 6186-2

ILONA EICHLEROVÁ
JANA HAVLÍČKOVÁ
LOGOPEDICKÉ POHÁDKY

SU 6187-2

JAK S MÁNÍČKOU ŠLI
VŠICHNI ČERTI

SU 6198-2

JAN WERICH
GRAMOTÍNGLTANGL

Partneři:

audioteka.cz

Lisovna FERMATA, a.s.
CD & DVD CDF Tiskárna

naposlech.cz

audiolibrix

TÝDENÍK
ROZHLAS

Ceny Audiokniha roku 2014 se budou předávat na veletrhu Svět knihy 2015.

VIVAT TANGO! SLAVÍ MEZINÁRODNÍ ÚSPĚCH

NAHRÁVKA JE MEZI 5 NEJLEPŠÍMI VIOLONCELLOVÝMI CD ROKU 2014

Tango Nuevo učarovalo akordeonistovi Ladislavu Horákovi a violoncellistovi Petru Nouzovskému, dvěma vynikajícím hudebníkům mezinárodního renomé; v jejich podání se to okouzlení šíří k posluchačům po celém světě – na koncertech i prostřednictvím CD. Že se jim sázka na tento repertoár vyplácí, dokazuje nyní nominace na cenu Violoncello Foundation v New Yorku, kde se nahrávka nyní ocitla mezi pěti nejlepšími violoncellovými CD roku 2014.

SU 4161-2

Supraphonline

AKTUÁLNÍ KONCERTY 2015 VIVAT TANGO!

- 16. 3. Praha, Sál Martinů, Lichtenštejnský palác
- 08. 4. Trhové Sviny
- 14. 4. Ostrava
- 16. 4. Ostrava
- 17. 6. Regensburg
- 11. 7. Broumov
- 15. 7. Jablonec nad Nisou (Open-Air)
- 21. 8. Třeboň
- 24. 9. Uničov

V termínu od 5. 3.–15. 3. 2015 probíhá veřejné hlasování na portále: violoncellofoundation.org
<http://violoncellofoundation.org/thirdlistenerschoiceaward.html>

SLEDUJTE NAŠE NEWSLETTERY NA WWW.SUPRAPHON.CZ

CO JE NOVÉHO

Měsíčník novinkových titulů Supraphonu s aktuální prodejní hitparádou.

NA DOSLECH

Novinky, rozhovory i reportáže v novinách Na doslech.

SupraphonlineINFO

Newsletter o nejzajímavějších titulech z nabídky digitálního obchodu Supraphonline.

VIVACE

Revue věnovaná výhradně novým titulům klasické hudby SUPRAPHONU.

CS | en

Zadejte název alba, skladby nebo umělce...

ESHOP

PRO OBCHOD

PRO MÉDIA

PRO FIRMY

O NÁS

ARCHIVY

Co je nového

Měsíčník novinkových titulů SUPRAPHONU s aktuální prodejní hitparádou.

[více >](#)

Na doslech

Novinky, rozhovory i reportáže v novinách Na doslech.

[více >](#)

SupraphonlineINFO

Newsletter o nejzajímavějších titulech z nabídky digitálního obchodu Supraphonline.

[více >](#)

Vivace

Revue věnovaná výhradně novým titulům klasické hudby SUPRAPHONU.

[více >](#)

REDAKCE: Michal Máka, Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
 promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz